

PERSBERICHT

Diasporic Self: Black Togetherness as Lingua Franca

14 dec 2018 – 17 feb 2019

Opening: donderdag 13 december, 19:30**Kunstenaars:** Ajamu, Lydienne Albertoe, Jabu Arnell, Nadeem Din-Gabisi, Afaina de Jong & Inna Vision, Anne Krul, Silvia Martes, Nástio Mosquito, Pascale Obolo

Framer Framed presenteert *Diasporic Self: Black Togetherness as Lingua Franca*, een project geïnitieerd door kunstenaar en curator Barby Asante en onderzoeker en curator Amal Alhaag.

Diasporic Self onderzoekt de ideeën, meerstemmigheden en complexiteiten rond het begrip 'Black Togetherness' in Europa. Op welke manieren manifesteert Black Togetherness zich in verschillende stedelijke omgevingen, en hoe is dit begrip verweven met taal, geluid, muziek en beeldcultuur? Het project strekt zich uit over twee locaties – Framer Framed in Amsterdam en 198 Contemporary Arts & Learning in Londen – en omvat een programma met uitwisselingen tussen beide plekken, waarbij de bezoeker wordt uitgenodigd zelf actief deel te nemen.

Een nadruk binnen het project ligt op de historische en hedendaagse meertalige uitwisselingen tussen diasporische (kunst)gemeenschappen. *Diasporic Self* laat zien hoe kunstpraktijken richting geven aan de manieren waarop herinneringen, realiteiten, samenzijn en productie binnen en buiten de zwarte diaspora taaluitingen vormgeven en hervormen, die hedendaagse zwarte cultuur en kunst in Europa beïnvloeden.

Bij het vormgeven van het project was een belangrijke vraag: hoe kunnen we tot nieuwe, dekoloniale vormen komen voor het (re)presenteren van kunstpraktijken en cultuurmakers? Afaina de Jong & Inna Vision ontwierpen voor *Diasporic Self* een architectonische ontmoetingsplek voor uitwisselingen, performances, radio-uitzendingen, en improvisaties. Zwarte ontwerpers, kunstenaars, denkers, activisten, dichters en mensen komen samen om informele archieven, kunstvormen, verhalen en herinneringspraktijken binnen zwarte culturen in Europa te onderzoeken.

Hoe her-verzamelen, her-definiëren en her-vormen zij de (gewelddadige) condities om te (over) leven tussen steden, grenzen, geschiedenissen, samenlevingen, gemeenschappen en instituten?

Deze vragen komen in verschillende (kunst)vormen tot uiting in de ruimte. Zo is er de filminstallatie *Three Continents* van Nástio Mosquito, waarin hij op surrealistische wijze de koloniale blik en huidige imperialistische erfenis bevraagt. Kunstenaars en filmmakers Silvia Martes en Pascale Obolo geven in hun werken *Terra Incognita* en *La Femme Invisible* beiden de complexe multipliciteit weer tussen geschiedschrijving, agentschap en zwarte vrouwelijke realiteit. In de liefdevolle film *blk boy flight (me & my cousins)* toont Nadeem Din-Gabisi de onderbelichte verhalen en perspectieven van de zwarte jongen/man.

Diasporic Self: Black Togetherness as Lingua Franca doordringt de ruimte van Framer Framed, en transformeert haar kaders, functies en structuren zonder de alledaagse activiteiten te vervangen. Door een veelheid aan stemmen vanuit heel Europa samen te voegen, neemt de 'tentoonstelling' verschillende vormen aan, en fungeert het als een experimentele ontmoetingsplek voor (ont)doen, herinneren, en samenzijn over en voor diasporische gemeenschappen en individuen. Wat is de wisselwerking tussen de levende 'lingua franca', en de praktijken en leefomgevingen van zwarte kunstenaars, activisten, en cultuurproducenten in Europa?

Opening Framer Framed:

Donderdag 13 december, 19:30

Tentoonstellingsdata: 14 december 2018 – 17 februari 2019

Opening 198 Contemporary Arts & Learning, Londen:

Vrijdag 7 december

Tentoonstellingsdata: 8 december 2018 – 25 januari 2019

Mogelijk gemaakt door:

Ministerie voor Onderwijs, Cultuur & Wetenschap, Amsterdams Fonds voor de Kunst, Tolhuistuin, Mondriaan Fonds